

**[Oluf Pedersen.]**

overtog Ejendommen, saa vilde man efter min Opfattelse naa op paa et større Grundskyldsbeløb end det, der hviler paa Ejendommen i Dag, og derfor er det ganske urimeligt, at man fra den Side kommer og kræver Grundskylden nedsat. De Folk, der har overtaget Ejendommen, har overtaget den med denne offentlige Prioritet paa Ejendommen. Det var mere naturligt, om man i Stedet satte ind og krævede nedsat de Prioriteter af privat Art, som er lavet paa Ejendommen, ikke mindst af den Grund, at disse Prioriteter, i Virkeligheden uden at vedkommende selv kan gøre for det, er steget, paa Grund af en Forfalskning af Pengevæsenet og paa Grund af Prisstigningen paa Guldet. Her var det naturligt, at man satte ind. Det, man foreslaar fra konservativ Side, er i Virkeligheden, at de fattige Folks Prioriteter, hele Folkets Prioriteter, skal nedskrives, medens man derimod vil sikre de riges Prioriteter. Det er ganske urimeligt, at man sætter ind med at forringe Folkets Prioritet, det, som er Folkets moralske Ret, og saa i Stedet ønsker, at de rige, som ikke har nogen som helst Ret til en Prioritet i Danmarks Jord, skal have denne Prioritet forøget. Resultatet af en Opfyldelse af de Krav, man stiller fra konservativ Side, vilde jo blot være, at Krisen blev forøget, at Vanskelighederne blev større. Men man mener vel ogsaa, at jo større Vanskelighederne bliver, des større Muligheder kan der være for en Politik af den Karakter, som Det konservative Folkeparti gaar ind for.

Jeg vender mig saa til de Ændringsforslag, der er stillet af Det frie Folkeparti. Meningen med disse Ændringsforslag er antagelig god nok, og hvis de ikke bliver gennemført, vil man vel nok fra den Side hævde, at hvis man havde fulgt Partiets Ønsker, saa vilde det have givet et godt Resultat. Men imod den Opfattelse taler, at de Forslag, der her er stillet af Det frie Folkeparti, i Virkeligheden er Krisefonden om igen, det vil sige den Politik, Regeringspartierne og Venstre har været inde paa, og som er resulteret i Konverteringsfiaskoen; det er denne Konverteringsfiasko, Det frie Folkeparti ønsker at gøre om igen. Jeg tror, at for saa vidt det er Meningen, at Det frie Folkeparti vil ind i en Politik, der er til Gavn for den arbejdsende Befolkning, saa kommer man til at slaa fuldkommen om og ikke fremsætte Forslag af den Art, som her er stillet. Og jeg siger i samme Forbindelse, at det da maa være en Politik paa en helt anden Linie, og at det næppe hjælper, men

at det tværtimod vil gøre ondt værre, hvis man gaar ind i en Politik som den, det har været omtalt, at Det frie Folkeparti eller Partiets Meningsfæller L. S. er ved at gaa ind for. Det har jo været meddelt os officielt, at man fra den Side ønsker at gaa ind i Forhandlinger med Regeringen om Planøkonomi og om Nyordninger, og saa vidt det er mig meddelt, foregaar disse Forhandlinger ude i Direktør Olesens Dagligstue; jeg maa sige, at med det Kendskab, jeg har til Direktør Olesens planøkonomiske Opfattelse, er det kun ligetil, at det foregaar dér, og det ligger jo saa meget naturligere, som vedkommende ved, hvilke gode Resultater det kan give, naar man gaar ind i Planøkonomi. Vi fik jo i Gaar forelagt et Regnskab fra Spritfabrikkerne, hvoraf det fremgik, at der var en Direktør derude, som foruden sin Løn og ekstra Indtægter fik en Tantième paa 5 pCt. eller et Beløb for et Aar paa 50 564 Kr. 88 Øre. Jeg maa sige, det er en god planøkonomisk Foranstaltning, naar den kan give saa fint et Resultat som det, der fremgaar af denne Beretning; men jeg tror, at Det frie Folkeparti kun faar meget ringe Ære af Forhandlinger, der foretages paa det Grundlag, og jeg tror, at dansk Landbrug har faaet nok af den Agitation, der er ført fra den Side, efter de Resultater, som Selvforsyningen har givet for dansk Landbrug.

Vi vil altsaa fra Retsforbundets Side stemme imod Ændringsforslag Nr. 15, idet det er forkasteligt med disse Statsobligationer til Udløsning af privat Gæld, som er tabt. Vi vil ligeledes gaa imod Venstres Forslag om Nedsættelse af Ejendomsskat-terne; vi maa efter vor Opfattelse gaa en anden Vej ved en Øgelse af Grundskylden med Deltagelse af Obligationsejerne, saadan at der finder en virkelig Gældssanering Sted. Og vi gaar naturligvis ogsaa imod de Konservatives Forslag om at føre Grundskylden ned til Niveauet fra 1909—14. Lad os hellere gaa ind for at faa de andre Skatter ned til det Niveau, som de laa paa i 1909—14, det vilde have adskillig større Betydning som Kriseforanstaltning; medens en Nedsættelse af Grundskylden vil virke modsat, nemlig kun give mere Gæld og mere Skat, det, som vi har for meget af i Forvejen, vilde en Nedsættelse af Skatterne, der jo for øvrigt betinges af en Forøgelse af Grundskylden, være en virkelig Kriseforanstaltning. Om de Forslag, der er fremsat fra Det frie Folkepartis Side, vil jeg mene, at de, selv om de blev vedtaget, vilde faa forholdsvis ringe Betydning, at man reelt har prøvet den Tanke, der er